

யூனியன் நீதித்துறை**உச்ச நீதிமன்றம்:**

அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப் போலன்றி, உச்ச நீதிமன்றமும் அதற்குக் கீழே உள்ள உயர் நீதிமன்றங்களும் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை அமைப்பை இந்திய அரசியலமைப்பு நிறுவியுள்ளது. ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் கீழ் (மற்றும் மாநில மட்டத்திற்கு கீழே), துணை நீதிமன்றங்களின் படிநிலை உள்ளது, அதாவது மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற கீழ் நீதிமன்றங்கள். 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஒற்றை நீதிமன்ற அமைப்பு, மத்திய சட்டங்கள் மற்றும் மாநில சட்டங்கள் இரண்டையும் செயல்படுத்துகிறது. அமெரிக்காவில், மறுபுறம், கூட்டாட்சி சட்டங்கள் கூட்டாட்சி நீதித்துறையால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன மற்றும் மாநில சட்டங்கள் மாநில நீதித்துறையால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு அமெரிக்காவில் இரட்டை நீதிமன்றங்கள் உள்ளன — ஒன்று மையத்திற்கும் மற்றொன்று மாநிலங்களுக்கும். சுருக்கமாக, இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற ஒரு கூட்டாட்சி நாடாக இருந்தாலும், ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை மற்றும் அடிப்படை சட்டம் மற்றும் நீதியின் ஒரு அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஜனவரி 28, 1950 இல் தொடங்கப்பட்டது. இது 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இந்திய கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்திற்குப் பின் வந்தது. இருப்பினும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு அதன் முன்னோடியை விட அதிகமாக உள்ளது. ஏனெனில், உச்ச நீதிமன்றம் பிரிட்டிஷ் பிரிவி கவுன்சிலை உச்ச நீதிமன்ற மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாக மாற்றியுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் பகுதி V இல் உள்ள பிரிவுகள் 124 முதல் 147 வரை உச்ச நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு, சுதந்திரம், அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் பலவற்றைக் கையாள்கிறது. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு உள்ளது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு:

தற்போது, உச்ச நீதிமன்றத்தில் முப்பத்தொரு நீதிபதிகள் (ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் முப்பது நீதிபதிகள்) உள்ளனர். பிப்ரவரி 2009 இல், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை இந்திய தலைமை நீதிபதி உட்பட இருபத்தி ஆறிலிருந்து முப்பத்தொன்றாக உயர்த்த மத்திய அரசு அறிவித்தது. இது உச்ச நீதிமன்ற (நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை) திருத்தச் சட்டம், 2008 இயற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து. முதலில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் பலம் எட்டு (ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் ஏழு நீதிபதிகள்) என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்றம் இந்த மற்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை படிப்படியாக 1956 இல் பத்து, 1960 இல் பதின்மூன்று, 1977 இல் பதினேழு மற்றும் 1986 இல் இருபத்தைந்தாக உயர்த்தியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

நீதிபதிகள் நீதிபதிகள் நியமனம்:

உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே ஜனாதிபதியால் தலைமை நீதிபதி நியமிக்கப்படுகிறார். மற்ற நீதிபதிகள், தலைமை நீதிபதி மற்றும் உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் பிற நீதிபதிகளுடன் ஆலோசனை செய்த பிறகே ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள். தலைமை நீதிபதியைத் தவிர வேறு நீதிபதிகளை நியமிக்கும் விஷயத்தில் தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசிப்பது கட்டாயமாகும்.

ஆலோசனையில் முரண்பாடு:

மேற்கண்ட விதியில் 'ஆலோசனை' என்ற வார்த்தைக்கு உச்ச நீதிமன்றம் மாறுபட்ட விளக்கம் அளித்துள்ளது. முதல் நீதிபதிகள் வழக்கில் (1982), ஆலோசனை என்பது ஒத்துழைப்பைக் குறிக்காது என்றும் அது கருத்துப் பரிமாற்றத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது. ஆனால், இரண்டாவது நீதிபதிகள் வழக்கில் (1993), நீதிமன்றம் அதன் முந்தைய தீர்ப்பை மாற்றியது மற்றும் ஆலோசனை என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தை ஒத்திசைவு என்று மாற்றியது. எனவே, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமன விவகாரங்களில் இந்தியத் தலைமை நீதிபதியின் அறிவுரை குடியரசுத் தலைவருக்குக் கட்டுப்படும் என்று தீர்ப்பளித்தது. ஆனால், தலைமை நீதிபதி தனது மூத்த சகாக்கள் இருவருடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு இந்த விஷயத்தில் தனது ஆலோசனையை வழங்குவார். இதேபோல், மூன்றாவது நீதிபதிகள் வழக்கில் (1998), இந்திய தலைமை நீதிபதி ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆலோசனை செயல்முறைக்கு 'பன்மை நீதிபதிகளின் ஆலோசனை' தேவை என்று நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்தது. இந்திய தலைமை நீதிபதியின் ஒரே கருத்து, ஆலோசனை செயல்முறையை அமைக்காது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் நான்கு மூத்த நீதிபதிகள் அடங்கிய கொலீஜியத்தை அவர் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும், இரண்டு நீதிபதிகள் எதிர்மறையான கருத்தை தெரிவித்தாலும், அவர் பரிந்துரையை அரசுக்கு அனுப்பக்கூடாது. இந்திய தலைமை நீதிபதியின் ஆலோசனை நடைமுறையின் விதிமுறைகள் மற்றும் தேவைகளுக்கு இணங்காமல் செய்த பரிந்துரை அரசாங்கத்திற்கு கட்டுப்படாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது.

99வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் 2014 மற்றும் தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையச் சட்டம் 2014 ஆகியவை உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு நீதிபதிகளை நியமிக்கும் கொலீஜியம் முறையை மாற்றியமைத்து, தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையம் (NJAC) என்ற புதிய அமைப்பைக் கொண்டு வந்துள்ளன. இருப்பினும், 2015 இல், உச்ச நீதிமன்றம் 99 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் மற்றும் NJAC சட்டம் ஆகிய இரண்டையும் அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானது மற்றும் செல்லாது என்று அறிவித்தது. இதன் விளைவாக, முந்தைய கொலீஜியம் அமைப்பு மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியது. இந்த தீர்ப்பு நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கு2a (2015) இல் உச்ச நீதிமன்றத்தால்

UNIT - V - INDIAN POLITY

வழங்கப்பட்டது. புதிய அமைப்பு (அதாவது, NJAC) நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் என்று நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்தது.

தலைமை நீதிபதி நியமனம்:

1950 முதல் 1973 வரை, உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதியை இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிப்பது வழக்கம். 1973ல், மூன்று மூத்த நீதிபதிகளை நீக்கி, ஏ.என்.ரே, இந்திய தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட போது, 1973ல், இந்த நிறுவப்பட்ட மரபு மீறப்பட்டது. இந்திய தலைமை நீதிபதி அலுவலகத்திற்கு.

நீதிபதிகளின் தகுதிகள்

உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுபவர் பின்வரும் தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்:

அவர் இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.

1. அவர் ஐந்தாண்டுகள் உயர் நீதிமன்றத்தின் (அல்லது அடுத்தடுத்து உயர் நீதிமன்றங்களில்) நீதிபதியாக இருந்திருக்க வேண்டும்; அல்லது
2. அவர் பத்து ஆண்டுகள் உயர் நீதிமன்றத்தின் (அல்லது அடுத்தடுத்து உயர் நீதிமன்றங்களில்) வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும்; அல்லது
3. ஜனாதிபதியின் கருத்தில் அவர் ஒரு புகழ்பெற்ற சட்டவியலாளராக இருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் குறைந்தபட்ச வயதை நிர்ணயிக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

உறுதிமொழி:

சுப்ரீம் கோர்ட்டின் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர், தனது அலுவலகத்தில் நுழைவதற்கு முன், குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட சிலருக்கு முன் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியைச் செய்து சந்தா செலுத்த வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி ஒருவர் தனது சத்தியப் பிரமாணத்தில்:

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம்
2. இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்துவது;
3. பயம் அல்லது தயவு, பாசம் அல்லது தீய விருப்பமின்றி அலுவலகத்தின் கடமைகளை முறையாகவும், உண்மையாகவும், அவரது திறமை, அறிவு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏற்றவாறு சிறப்பாகச் செய்தல்; மற்றும்
4. அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டங்களை நிலைநிறுத்துதல்.

நீதிபதிகளின் பதவிக்காலம்:

அரசியலமைப்புச் சட்டம் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் பதவிக்காலத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. இருப்பினும், இது சம்பந்தமாக பின்வரும் மூன்று விதிகளை அது கூறுகிறது:

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

1. அவர் 65 வயதை அடையும் வரை பதவியில் இருப்பார். அவரது வயது தொடர்பான எந்தவொரு கேள்வியும் அத்தகைய அதிகாரத்தால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்படும்.
2. ஜனாதிபதிக்கு கடிதம் மூலம் அவர் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம்.
3. நாடாளுமன்றத்தின் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் அவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படலாம்.

நீதிபதிகளை நீக்குதல்

குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவின் பேரில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை அவரது அலுவலகத்தில் இருந்து நீக்க முடியும். அவ்வாறு நீக்குவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் உரை அதே அமர்வில் அவருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னரே ஜனாதிபதி பதவி நீக்க உத்தரவைப் பிறப்பிக்க முடியும். இந்த உரையானது பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையினரால் ஆதரிக்கப்பட வேண்டும் (அதாவது, அந்த அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை மற்றும் அந்த சபையின் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்குக் குறையாமல் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்க வேண்டும்). அகற்றுவதற்கான காரணங்கள் இரண்டு - நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தை அல்லது இயலாமை.

நீதிபதிகள் விசாரணைச் சட்டம் (1968) உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான செயல்முறையை ஒழுங்குபடுத்துகிறது:

1. 100 உறுப்பினர்கள் (மக்களவையிலிருந்து) அல்லது 50 உறுப்பினர்கள் (மாநிலங்களவையிலிருந்து) கையெழுத்திட்ட நீக்கம் தீர்மானம் சபாநாயகர்/தலைவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. சபாநாயகர்/தலைவர் தீர்மானத்தை ஏற்கலாம் அல்லது ஏற்க மறுக்கலாம்.
3. அது (தீர்மானம்) ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால், சபாநாயகர்/தலைவர் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க மூன்று பேர் கொண்ட குழுவை அமைக்க வேண்டும்.
4. குழுவில் (அ) உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அல்லது நீதிபதி, (ஆ) உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி மற்றும் (இ) ஒரு மேன்மை தாங்கிய நீதிபதி இருக்க வேண்டும்.
5. நீதிபதி தவறான நடத்தை அல்லது இயலாமையால் பாதிக்கப்பட்டவர் என்று குழு கண்டறிந்தால், அந்த பிரேரணையின் (தீர்மானத்தின்) பரிசீலனையை சபை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
6. பிரேரணை (தீர்மானத்தின்) பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு சபையிலும் சிறப்பு பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, நீதிபதியை நீக்குவதற்கான ஒரு முகவரி ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.
7. இறுதியாக, நீதிபதியை நீக்கி ஜனாதிபதி உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்.

UNIT - V - INDIAN POLITY

உச்ச நீதிமன்றத்தின் எந்த ஒரு நீதிபதியும் இதுவரை பதவி நீக்கம் செய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முதல் மற்றும் ஒரேயொரு பதவி நீக்க வழக்கு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி வி ராமஸ்வாமியின் வழக்கு (1991-1993). விசாரணைக் குழு அவர் நடத்தை தவறியதாகக் கண்டறிந்தாலும், மக்களவையில் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டதால் அவரை நீக்க முடியவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி வாக்களிக்காமல் புறக்கணித்தது.

சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள்

உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள், சலுகைகள், விடுப்பு மற்றும் ஓய்வூதியம் ஆகியவை நாடாளுமன்றத்தால் அவ்வப்போது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நிதி நெருக்கடியின் போது தவிர அவர்களின் நியமனத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் பாதகத்தை மாற்ற முடியாது. 2009ல், தலைமை நீதிபதியின் சம்பளம் மாதம் 33,000லிருந்து 1 லட்சமாகவும், நீதிபதியின் சம்பளம் 30,000லிருந்து 90,000 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஆதர படி மற்றும் இலவச தங்குமிடம் மற்றும் மருத்துவம், கார், தொலைபேசி போன்ற பிற வசதிகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகள் கடைசியாக பெற்ற சம்பளத்தில் 50 சதவீதத்தை மாதாந்திர ஓய்வூதியமாகப் பெற உரிமை உண்டு.

செயல் தலைமை நீதிபதி

குடியரசுத் தலைவர் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை இந்தியாவின் செயல் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கலாம்:

1. இந்திய தலைமை நீதிபதி பதவி காலியாக உள்ளது; அல்லது
2. இந்திய தலைமை நீதிபதி தற்காலிகமாக இல்லை; அல்லது
3. இந்தியத் தலைமை நீதிபதி தனது அலுவலகப் பணிகளைச் செய்ய இயலாது.

தற்காலிக நீதிபதி:

உச்ச நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு அமர்வையும் நடத்தவோ அல்லது தொடரவோ நிரந்தர நீதிபதிகளின் கோரம் இல்லாதபோது, இந்தியத் தலைமை நீதிபதி ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியை தற்காலிக காலத்திற்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் தற்காலிக நீதிபதியாக நியமிக்கலாம். சம்பந்தப்பட்ட உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே, குடியரசுத் தலைவரின் முந்தைய ஒப்புதலுடன் அவர் அவ்வாறு செய்ய முடியும். அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்க தகுதி பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி தனது அலுவலகத்தின் மற்ற கடமைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து, உச்ச நீதிமன்ற அமர்வுகளில் கலந்துகொள்வது கடமையாகும். அவ்வாறு கலந்து கொள்ளும்போது, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் அனைத்து அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகள் (மற்றும் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது) அவர் அனுபவிக்கிறார்.

ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள்:

எந்த நேரத்திலும், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தின் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியை (உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கத் தகுதியானவர்) தற்காலிகக் காலத்திற்கு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாகச் செயல்படக் கோரலாம். ஜனாதிபதி மற்றும் அவ்வாறு நியமிக்கப்படுபவரின் முந்தைய ஒப்புதலுடன் மட்டுமே அவர் அவ்வாறு செய்ய முடியும். அத்தகைய நீதிபதிக்கு ஜனாதிபதி தீர்மானிக்கக்கூடிய அத்தகைய கொடுப்பனவுகளுக்கு உரிமை உண்டு. உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் அனைத்து அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகளையும் அவர் அனுபவிப்பார். ஆனால், அவர் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாகக் கருதப்படமாட்டார்.

சுப்ரீம் கோர்ட் இருக்கை:

டெல்லியை உச்ச நீதிமன்றத்தின் இடமாக அரசியல் சாசனம் அறிவிக்கிறது. ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் இருக்கையாக வேறு இடம் அல்லது இடங்களை நியமிக்க இந்திய தலைமை நீதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன்தான் அவர் இந்த விஷயத்தில் முடிவெடுக்க முடியும். இந்த ஏற்பாடு விருப்பமானது மற்றும் கட்டாயமானது அல்ல. அதாவது, உச்ச நீதிமன்றத்தின் இருக்கையாக வேறு எந்த இடத்தையும் நியமிக்க எந்த நீதிமன்றமும் குடியரசுத் தலைவருக்கோ அல்லது தலைமை நீதிபதிக்கோ எந்த உத்தரவும் வழங்க முடியாது.

நீதிமன்றத்தின் நடைமுறை:

உச்ச நீதிமன்றம், ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலுடன், பொதுவாக நீதிமன்றத்தின் நடைமுறை மற்றும் நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்க முடியும். 143 வது பிரிவின் கீழ் ஜனாதிபதியால் செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பு வழக்குகள் அல்லது குறிப்புகள் குறைந்தது ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்சால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. மற்ற அனைத்து வழக்குகளும் பொதுவாக மூன்று நீதிபதிகளுக்கு குறையாத பெஞ்ச் மூலம் முடிவு செய்யப்படும். திறந்த நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. அனைத்து தீர்ப்புகளும் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் மட்டுமே ஆனால் வேறுபட்டால், நீதிபதிகள் மாறுபட்ட தீர்ப்புகள் அல்லது கருத்துக்களை வழங்கலாம்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம்:

இந்திய ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பில் உச்ச நீதிமன்றம் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றம், மேல்முறையீட்டு உச்ச நீதிமன்றம், குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதம் மற்றும் அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலர். எனவே, அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளை திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்கு அதன் சுதந்திரம் மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது. இது நிறைவேற்று (அமைச்சர்கள் கவுன்சில்) மற்றும் சட்டமன்றம் (நாடாளுமன்றம்) ஆகியவற்றின் அத்துமீறல்கள், அழுத்தங்கள் மற்றும் குறுக்கீடுகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும். அச்சமோ தயவோ இல்லாமல் நீதி வழங்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

உச்ச நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரமான மற்றும் பாரபட்சமற்ற செயல்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கும் உறுதி செய்வதற்கும் அரசியலமைப்பு பின்வரும் ஏற்பாடுகளை செய்துள்ளது:

1. நியமன முறை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குடியரசுத் தலைவரால் (அதாவது அமைச்சரவை என்று பொருள்படும்) நீதித்துறை உறுப்பினர்களுடன் (அதாவது உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள்) கலந்தாலோசித்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஏற்பாடு நிறைவேற்று அதிகாரியின் முழுமையான விருப்புரிமையைக் குறைக்கிறது அத்துடன் நீதித்துறை நியமனங்கள் எந்த அரசியல் அல்லது நடைமுறைக் கருத்தாய்வுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.
2. பதவிக்கால பாதுகாப்பு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு பதவிக்கால பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது. அரசமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையிலும் அடிப்படையிலும் மட்டுமே அவர்களை ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும். இதன் பொருள், அவர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் விருப்பத்தின் போது அவர்கள் பதவியில் இருப்பதில்லை. உச்ச நீதிமன்றத்தின் எந்த நீதிபதியும் இதுவரை பதவி நீக்கம் செய்யப்படவில்லை (அல்லது பதவி நீக்கம் செய்யப்படவில்லை) என்பதிலிருந்து இது தெளிவாகிறது.
3. நிலையான சேவை நிபந்தனைகள் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள், சலுகைகள், விடுப்பு மற்றும் ஓய்வூதியம் ஆகியவை பாராளுமன்றத்தால் அவ்வப்போது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நிதி நெருக்கடியின் போது தவிர அவர்களின் நியமனத்திற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு பாதகமாக மாற்ற முடியாது. எனவே, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பணி நிபந்தனைகள் அவர்களின் பதவிக்காலத்தில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும்.
4. ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவுகள் நீதிபதிகள் மற்றும் ஊழியர்களின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அனைத்து நிர்வாகச் செலவுகளும் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படுகின்றன. எனவே, அவை பாராளுமன்றத்தால் வாக்களிக்க முடியாதவை (அதன் மூலம் அவை விவாதிக்கப்படலாம் என்றாலும்).
5. நீதிபதிகளின் நடத்தை பற்றி விவாதிக்க முடியாது, நாடாளுமன்றத்தில் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும் போது தவிர, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து நாடாளுமன்றத்திலோ அல்லது மாநில சட்டமன்றத்திலோ எந்த விவாதத்தையும் அரசியலமைப்பு தடை செய்கிறது.
6. ஓய்வுக்குப் பிறகு நடைமுறைக்கு தடை எதிர்கால நன்மையை எதிர்பார்த்து அவர்கள் யாருக்கும் சாதகமாக இல்லை என்பதை இது உறுதி செய்கிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

7. அதன் அவமதிப்புக்கு தண்டனை அளிக்கும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றம் அதன் அவமதிப்புக்காக எந்த நபரையும் தண்டிக்க முடியும். எனவே, அதன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் முடிவுகளை எந்த அமைப்பாலும் விமர்சிக்கவோ எதிர்க்கவோ முடியாது. இந்த அதிகாரம் அதன் அதிகாரம், கண்ணியம் மற்றும் மரியாதையை நிலைநிறுத்துவதற்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.
8. அதன் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கான சுதந்திரம் இந்திய தலைமை நீதிபதி உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்களை நிர்வாகத்தின் குறுக்கீடு இல்லாமல் நியமிக்கலாம். அவர் அவர்களின் சேவை நிபந்தனைகளையும் பரிந்துரைக்க முடியும்.
9. அதன் அதிகார வரம்பைக் குறைக்க முடியாது உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்களைக் குறைக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டம் பல்வேறு வகையான அதிகார வரம்பிற்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இருப்பினும், பாராளுமன்றம் அதை நீட்டிக்க முடியும்.
10. நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல் பொதுச் சேவைகளில் நீதித்துறையை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசை அரசியல் சாசனம் அறிவுறுத்துகிறது. நிர்வாக அதிகாரிகள் நீதித்துறை அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதே இதன் பொருள். இதன் விளைவாக, இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டவுடன், நீதித்துறை நிர்வாகத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளின் பங்கு முடிவுக்கு வந்தது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்:

அரசியலமைப்பு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மிக விரிவான அதிகார வரம்பையும், பரந்த அதிகாரங்களையும் வழங்கியுள்ளது. இது அமெரிக்க உச்சநீதிமன்றம் போன்ற ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் (பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் மேல் சபை) போன்ற இறுதி மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் கூட. இது அரசியலமைப்பின் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளர் மற்றும் பாதுகாவலர் மற்றும் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பவர். மேலும், இது ஆலோசனை மற்றும் மேற்பார்வை அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, அரசியலமைப்பின் வரைவுக் குழுவின் உறுப்பினரான ஆலடி கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், "உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் உள்ள மற்ற உச்ச நீதிமன்றங்களைக் காட்டிலும் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் உள்ளன" என்று சரியாகக் குறிப்பிட்டார். உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. அசல் அதிகார வரம்பு.
2. சாசன அதிகார வரம்பு.
3. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு.
4. ஆலோசனை அதிகார வரம்பு.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

5. ஒரு நீதிமன்றம். 6. நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம்.
6. மற்ற அதிகாரங்கள்.

1. **அசல் அதிகார வரம்பு**

ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றமாக, உச்ச நீதிமன்றம் இந்திய கூட்டமைப்பின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு இடையே உள்ள தகராறுகளைத் தீர்மானிக்கிறது. இன்னும் விரிவாக, இடையே ஏதேனும் சர்ச்சை:

1. மையம் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள்; அல்லது
2. மையம் மற்றும் எந்த மாநிலம் அல்லது மாநிலங்கள் ஒருபுறம் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் மறுபுறம்; அல்லது
3. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையே. மேற்கூறிய கூட்டாட்சி தகராறுகளில், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு பிரத்தியேக அசல் அதிகார வரம்பு உள்ளது. பிரத்தியேகமான வழிமுறைகள், வேறு எந்த நீதிமன்றமும் அத்தகைய தகராறுகள் மற்றும் அசல் வழிமுறைகளை முடிவு செய்ய முடியாது, அத்தகைய தகராறுகளை முதல் நிகழ்வில் விசாரிக்கும் அதிகாரம், மேல்முறையீடு மூலம் அல்ல.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரத்தியேக அசல் அதிகார வரம்பைப் பொறுத்தவரை, இரண்டு புள்ளிகளைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று, தகராறு ஒரு கேள்வியை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும் (சட்டமா அல்லது உண்மையா) ஒரு சட்ட உரிமையின் இருப்பு அல்லது அளவு சார்ந்தது. எனவே, அரசியல் இயல்பு பற்றிய கேள்விகள் அதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு, மத்திய அல்லது மாநிலத்திற்கு எதிராக ஒரு தனியார் குடிமகன் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட எந்தவொரு வழக்கையும் இதன் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மேலும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் இந்த அதிகார வரம்பு பின்வருவனவற்றிற்கு நீட்டிக்கப்படாது:

1. அரசியலமைப்பிற்கு முந்தைய ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கை, நிச்சயதார்த்தம், சனத் அல்லது பிற ஒத்த கருவிகளில் இருந்து எழும் சர்ச்சை.
2. எந்தவொரு ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தம் போன்றவற்றிலிருந்து எழும் ஒரு சர்ச்சை, குறிப்பிட்ட அதிகார வரம்பு அத்தகைய சர்ச்சைக்கு வரம்பில் இல்லை என்று குறிப்பாக வழங்குகிறது.
3. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகள்.
4. நிதி ஆயோக்கிற்கு அனுப்பப்பட்ட விஷயங்கள்.
5. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சில செலவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்களை சரிசெய்தல்.
6. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வணிக இயல்புடைய சாதாரண தகராறு.
7. மத்திய அரசுக்கு எதிராக ஒரு மாநிலத்தால் ஏற்பட்ட சேதங்களை திரும்பப் பெறுதல். 1961 ஆம் ஆண்டில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அசல் அதிகார

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வரம்பிற்கு உட்பட்ட முதல் வழக்கு, மத்திய அரசுக்கு எதிராக மேற்கு வங்கத்தால் தொடரப்பட்டது. மாநில அரசு, நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலக்கரி தாங்கும் பகுதிகள் (கையகப்படுத்துதல் மற்றும் மேம்பாடு) சட்டம், 1957 இன் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை முறையீடு செய்தது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடியை உறுதி செய்து உச்ச நீதிமன்றம் வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்தது.

2. சாசன அதிகார வரம்பு

குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பவராகவும் பாதுகாவலராகவும் உச்ச நீதிமன்றத்தை அரசியலமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்காக ஆட்கொணர்வு மனு, மாண்டமஸ் (கீழ்நீதிமன்றங்களுக்கு உயர் நீதிமன்றம் இடம் ஆணை), க்வோ-வாரண்டோ(தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை) மற்றும் சர்டியோராரி (சான்றிதழ்) உள்ளிட்ட ரிட்களை வெளியிட உச்ச நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இது சம்பந்தமாக, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அசல் அதிகார வரம்பு உள்ளது, அதாவது பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்கள் நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம், மேல்முறையீடு மூலம் அவசியமில்லை. இருப்பினும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ரிட் அதிகார வரம்பு பிரத்தியேகமானது அல்ல. அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான ரிட்களை வெளியிடவும் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. அதாவது, ஒரு குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படும்போது, பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் நேரடியாக உயர் நீதிமன்றம் அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடலாம்.

எனவே, கூட்டாட்சி தகராறுகள் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் அசல் அதிகார வரம்பு அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான சர்ச்சைகள் தொடர்பான அதன் அசல் அதிகார வரம்பிலிருந்து வேறுபட்டது. முதல் வழக்கில், இது பிரத்தியேகமானது மற்றும் இரண்டாவது வழக்கில், இது உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்புடன் ஒத்துப்போகிறது. மேலும், முதல் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் கூட்டமைப்பு (மையம் மற்றும் மாநிலங்கள்) அலகுகள், இரண்டாவது வழக்கில் ஒரு குடிமக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் (மத்திய அல்லது மாநிலம்) இடையே உள்ள சர்ச்சை.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் ரிட் அதிகார வரம்பிற்கும் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்காக மட்டுமே ரிட்களை பிறப்பிக்க முடியும், மற்ற நோக்கங்களுக்காக அல்ல. மறுபுறம், உயர் நீதிமன்றம், அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்கு மட்டுமல்ல, பிற நோக்கங்களுக்காகவும் ரிட்களை வெளியிடலாம். உச்ச நீதிமன்றத்தை விட உயர் நீதிமன்றத்தின் ரிட் அதிகார வரம்பு விசாலமானது என்று அர்த்தம். ஆனால், மற்ற நோக்கங்களுக்காகவும் ரிட்களை வெளியிடும் அதிகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றத்தில் நாடாளுமன்றம் வழங்க முடியும்.

UNIT - V - INDIAN POLITY

3. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு முன்பு குறிப்பிட்டது போல், உச்ச நீதிமன்றம் இந்தியாவின் பெடரல் நீதிமன்றத்திற்குப் பிறகு வெற்றி பெற்றது மட்டுமல்லாமல், மேல்முறையீட்டுக்கான உச்ச நீதிமன்றமாக பிரிட்டிஷ் பிரிவி கவுன்சிலை மாற்றியுள்ளது. உச்ச நீதிமன்றம் முதன்மையாக மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகும் மற்றும் கீழ் நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்கிறது. இது நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தக்கூடிய பரந்த மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது:

1. அரசியலமைப்பு விஷயங்களில் மேல்முறையீடுகள்.
2. குடிமையியல் விஷயங்களில் மேல்முறையீடுகள்.
3. குற்றவியல் விஷயங்களில் மேல்முறையீடுகள்.
4. சிறப்பு விடுப்பு மூலம் மேல்முறையீடுகள்.
5. அரசியலமைப்பு விவகாரங்கள் அரசியலமைப்பு வழக்குகளில், அரசியலமைப்பின் விளக்கம் தேவைப்படும் சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியதாக உயர் நீதிமன்றம் சான்றளித்தால், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம். சான்றிதழின் அடிப்படையில், வழக்கில் உள்ள தரப்பினர் கேள்வி தவறாக முடிவு செய்யப்பட்டதாகக் கூறி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்.
6. சிவில் வழக்குகளில், உயர் நீதிமன்றம் சான்றளித்தால், உயர் நீதிமன்றத்தின் எந்தத் தீர்ப்பிலிருந்தும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யப்படும்—
 - (i) வழக்கு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியது; மற்றும்
 - (ii) கேள்விக்கு உச்சநீதிமன்றம் முடிவு செய்ய வேண்டும். முதலில், 20,000 தொகை சம்பந்தப்பட்ட சிவில் வழக்குகள் மட்டுமே உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய முடியும். ஆனால் இந்த பண வரம்பு 1972 இன் 30 வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டத்தால் நீக்கப்பட்டது.
7. குற்றவியல் விஷயங்கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் கிரிமினல் வழக்கில் தீர்ப்புக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகளை உச்ச நீதிமன்றம் விசாரிக்கிறது.
 - (i) மேல்முறையீட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரை விடுவிப்பதற்கான உத்தரவை மாற்றியமைத்து அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தது; அல்லது
 - (ii) ஏதேனும் ஒரு கீழ் நீதிமன்றத்திலிருந்து ஏதேனும் வழக்கை எடுத்து, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைக் குற்றவாளியாக்கி, அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தது; அல்லது
 - (iii) வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு ஏற்றது என்று சான்றளிக்கிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

முதல் இரண்டு வழக்குகளில், மேல்முறையீடு ஒரு உரிமை விஷயமாக உச்ச நீதிமன்றத்தில் உள்ளது (அதாவது, உயர் நீதிமன்றத்தின் எந்தச் சான்றிதழும் இல்லாமல்). ஆனால் உயர் நீதிமன்றம் தண்டனை உத்தரவை ரத்து செய்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்து உத்தரவிட்டால், உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய உரிமை இல்லை.

1970 இல், உச்ச நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பை நாடாளுமன்றம் விரிவுபடுத்தியது. அதன்படி, உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் இருந்து உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு உள்ளது என்றால், உயர் நீதிமன்றம்:

- (i) மேல்முறையீட்டில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரை விடுவிப்பதற்கான உத்தரவை மாற்றியமைத்து, அவருக்கு ஆயுள் அல்லது பத்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது; அல்லது
- (ii) ஏதேனும் ஒரு கீழ் நீதிமன்றத்திலிருந்து ஏதேனும் வழக்கை எடுத்து, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைக் குற்றவாளியாக்கி, அவருக்கு ஆயுள் அல்லது பத்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதித்துள்ளார்.

மேலும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு அனைத்து சிவில் மற்றும் கிரிமினல் வழக்குகளுக்கும் விரிவடைகிறது, அதில் இந்திய கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் உயர் நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்கும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருந்தது ஆனால் அவை மேலே குறிப்பிடப்பட்ட உச்ச நீதிமன்றத்தின் சிவில் மற்றும் கிரிமினல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவை அல்ல.

சிறப்பு விடுப்பு மூலம் மேல்முறையீடு நாட்டிலுள்ள எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயம் (இராணுவ நீதிமன்றம் மற்றும் இராணுவ நீதிமன்றத்தைத் தவிர) நிறைவேற்றும் எந்தவொரு விஷயத்திலும் எந்தவொரு தீர்ப்பிலிருந்தும் மேல்முறையீடு செய்ய உச்ச நீதிமன்றம் தனது விருப்பப்படி சிறப்பு அனுமதி வழங்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இந்த ஏற்பாடு கீழ்க்கண்டவாறு நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

- (i) இது ஒரு விருப்பமான அதிகாரம், எனவே, உரிமைக்கான விஷயமாக கோர முடியாது.
- (ii) இது இறுதியானதாகவோ அல்லது இடைநிலையாகவோ எந்தவொரு தீர்ப்பிலும் வழங்கப்படலாம்.
- (iii) இது அரசியலமைப்பு, சிவில், கிரிமினல், வருமான வரி, தொழிலாளர், வருவாய், வக்கீல்கள் போன்ற எந்தவொரு விஷயத்திற்கும் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம்.
- (iv) இது எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்திற்கு எதிராக வழங்கப்படலாம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு எதிராக அவசியமில்லை (நிச்சயமாக, இராணுவ நீதிமன்றத்தைத் தவிர).

எனவே, இந்த விதியின் நோக்கம் மிகவும் விரிவானது மற்றும் மேல்முறையீடுகளை விசாரிப்பதற்கான முழுமையான அதிகார வரம்புடன் இது உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

உள்ளது. இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது குறித்து, உச்ச நீதிமன்றமே, 'விதிவிலக்கான மற்றும் மேலெழுந்தவாரியான அதிகாரமாக இருப்பதால், அதைச் சிக்கனமாகவும் எச்சரிக்கையுடனும், சிறப்பு அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு அப்பால் இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதை எந்த ஒரு சூத்திரம் அல்லது விதியின் மூலமும் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

4. ஆலோசனை அதிகார வரம்பு அரசியலமைப்பு (பிரிவு 143) இரண்டு வகை விஷயங்களில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தைக் கேட்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது:

1. எழுந்த அல்லது எழக்கூடிய பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டம் அல்லது உண்மை பற்றிய எந்தவொரு கேள்வியிலும்.
2. அரசியலமைப்பிற்கு முந்தைய ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கை, நம்பிக்கையான உடன்பாடு, மையம் போன்ற பிற கருவிகளில் இருந்து எழும் எந்தவொரு சர்ச்சையிலும்.

முதல் வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் தனது கருத்தை ஜனாதிபதிக்கு வழங்கலாம் அல்லது மறுக்கலாம். ஆனால், இரண்டாவது வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் தனது கருத்தை ஜனாதிபதியிடம் 'டெண்டர்' நுட்பமாக தெரிவிக்க வேண்டும். இரண்டு வழக்குகளிலும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்து அறிவுரை மட்டுமே தவிர, நீதித்துறையின் தீர்ப்பு அல்ல. எனவே, அது ஜனாதிபதிக்கு கட்டுப்பட்டதல்ல; அவர் கருத்தை பின்பற்றலாம் அல்லது பின்பற்றாமல் இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், அரசாங்கத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் ஒரு விஷயத்தில் அதிகாரபூர்வமான சட்டக் கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு இது உதவுகிறது.

இதுவரை (2013), ஜனாதிபதி அதன் ஆலோசனை அதிகார வரம்பில் (ஆலோசனை அதிகார வரம்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு பதினைந்து குறிப்புகளை அளித்துள்ளார். இவை காலவரிசைப்படி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. டெல்லி சட்டங்கள் சட்டம் 1951
2. 1958ல் கேரள கல்வி மசோதா
3. 1960 இல் பெருபாரி யூனியன்
4. கடல் சுங்கச் சட்டம் 1963 இல்
5. 1964 இல் சட்டமன்றத்தின் சிறப்புரிமைகள் தொடர்பான கேசுவ் சிங்கின் வழக்கு
6. 1974ல் ஜனாதிபதி தேர்தல்
7. 1978 இல் சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் மசோதா
8. ஜம்மு காஷ்மீர் மீள்குடியேற்றச் சட்டம் 1982 இல்
9. 1992ல் காவிர் நதிநீர்ப் பிரச்சனை தீர்ப்பாயம்
10. 1993ல் ராம ஜென்ம பூமி வழக்கு
11. 1998 இல் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆலோசனை செயல்முறை

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

12. 2001 இல் இயற்கை எரிவாயு மற்றும் திரவமாக்கப்பட்ட இயற்கை எரிவாயு விஷயத்தில் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமியற்றும் திறன்
13. 2002ல் குஜராத் சட்டமன்றத் தேர்தலை ஒத்திவைக்கும் தேர்தல் ஆணையத்தின் முடிவின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியாகும்.
14. 2004 இல் பஞ்சாப் ஒப்பந்தங்களை நிறுத்துதல் சட்டம்
- 15.2ஐ அலைக்கற்றை வழக்கின் தீர்ப்பு மற்றும் 2012ல் அனைத்து துறைகளிலும் இயற்கை வளங்களை கட்டாயமாக ஏலம் விட வேண்டும்.
5. ஒரு நீதிமன்றமாக ஒரு பதிவு நீதிமன்றம், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இரண்டு அதிகாரங்கள் உள்ளன:
1. உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள், நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் நிரந்தர நினைவாற்றல் மற்றும் சாட்சியத்திற்காக பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இந்த பதிவுகள் ஆதார மதிப்புள்ளவை என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, எந்த நீதிமன்றத்திலும் ஆஜர்படுத்தப்படும்போது கேள்வி கேட்க முடியாது. அவை சட்ட முன்மாதிரிகளாகவும் சட்டக் குறிப்புகளாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.
 2. நீதிமன்ற அவமதிப்புக்காக, ஆறு மாதங்கள் வரையிலான எளிய சிறைத்தண்டனை அல்லது 2,000 வரை அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து தண்டிக்க அதிகாரம் உள்ளது. 1991 இல், உச்ச நீதிமன்றம் தன்னை மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதும் செயல்படும் உயர் நீதிமன்றங்கள், துணை நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்களையும் அவமதித்ததற்காக தண்டிக்க அதிகாரம் உள்ளது என்று தீர்ப்பளித்தது.
- நீதிமன்ற அவமதிப்பு சிவில் அல்லது குற்றமாக இருக்கலாம். சிவில் அவமதிப்பு என்பது நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பு, உத்தரவு, ரிட் அல்லது பிற செயல்முறைகளுக்கு வேண்டுமென்றே கீழ்ப்படியாதது அல்லது நீதிமன்றத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட உறுதிமொழியை வேண்டுமென்றே மீறுவதாகும். குற்றவியல் அவமதிப்பு என்பது எந்தவொரு விஷயத்தையும் வெளியிடுவது அல்லது ஒரு செயலைச் செய்வது – (i) நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை அவதூறாக அல்லது குறைக்கிறது; அல்லது (ii) தப்பெண்ணங்கள் அல்லது நீதித்துறை நடவடிக்கையின் சரியான போக்கில் தலையிடுவது; அல்லது (iii) வேறு எந்த விதத்திலும் நீதி நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறது அல்லது தடை செய்கிறது. எவ்வாறாயினும், சில விஷயங்களின் குற்றமற்ற வெளியீடு மற்றும் விநியோகம், நீதித்துறை நடவடிக்கைகளின் நியாயமான மற்றும் துல்லியமான அறிக்கை, நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் மீதான நியாயமான மற்றும் நியாயமான விமர்சனம் மற்றும் நீதித்துறையின் நிர்வாகத் தரப்பில் கருத்து ஆகியவை நீதிமன்ற அவமதிப்பாகாது.
6. நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் நீதித்துறை மறுஆய்வு என்பது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்ற இயற்றங்கள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புத் தன்மையை ஆய்வு செய்ய உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரமாகும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

ஆய்வில், அவை அரசியலமைப்பை மீறுவதாகக் கண்டறியப்பட்டால் (வரம்பு மீரல்), அவை சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை, அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானவை மற்றும் செல்லாதவை (பூஜ்ய மற்றும் செல்லாது) என உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்படும். இதனால், அரசால் அவற்றை அமல்படுத்த முடியாது.

7. மற்ற அதிகாரங்கள் மேற்கூறியவை தவிர, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு பல அதிகாரங்கள் உள்ளன:

1. ஜனாதிபதி மற்றும் துணைத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான சர்ச்சைகளை இது தீர்மானிக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, இது அசல், பிரத்தியேக மற்றும் இறுதி அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.
2. இது குடியரசுத் தலைவரால் குறிப்பிடப்பட்ட ஒன்றிய பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் நடத்தை மற்றும் நடத்தை குறித்து விசாரிக்கிறது. அவர்கள் தவறான நடத்தையில் ஈடுபட்டதாகக் கண்டறியப்பட்டால், அவர்களை நீக்குவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு பரிந்துரைக்கலாம். இது தொடர்பாக உச்சநீதிமன்றம் அளித்துள்ள அறிவுரை குடியரசுத் தலைவருக்குக் கட்டுப்படும்.
3. அதன் சொந்த தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவை மறுபரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் உள்ளது. எனவே, அது அதன் முந்தைய முடிவுக்குக் கட்டுப்படாது, நீதி அல்லது சமூக நலன் கருதி அதிலிருந்து விலகலாம். சுருக்கமாகச் சொன்னால், உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு சுய திருத்தம் செய்யும் நிறுவனம். உதாரணமாக, கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் (1973), உச்ச நீதிமன்றம் கோலக் நாட் வழக்கில் (1967) அதன் முந்தைய தீர்ப்பிலிருந்து விலகியது.
4. உயர் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கும், அவற்றைத் தானே தீர்ப்பதற்கும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இது ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள வழக்கு அல்லது மேல்முறையீட்டை மற்றொரு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றலாம்.
5. அதன் சட்டம் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. அதன் ஆணை அல்லது ஆணை நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தக்கூடியது. நாட்டில் உள்ள அனைத்து அதிகாரிகளும் (சிவில் மற்றும் நீதித்துறை) உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உதவியாக செயல்பட வேண்டும்.
6. இது அரசியலமைப்பின் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளர். இது அரசியலமைப்பின் விதிகளின் ஆன்மா மற்றும் உள்ளடக்கம் மற்றும் அரசியலமைப்பில் பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகளுக்கு இறுதி பதிப்பை வழங்க முடியும்.
7. இது நாட்டின் முழுப் பிரதேசத்திலும் செயல்படும் அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்களின் மீது நீதித்துறை கண்காணிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. யூனியன் பட்டியலில் உள்ள விஷயங்களில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் பாராளுமன்றத்தால் விரிவாக்கப்படலாம். மேலும், மற்ற விஷயங்களில் அதன்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் சிறப்பு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் விரிவாக்கப்படலாம்.

நீதித்துறை ஆய்வு:

நீதித்துறை மறுஆய்வு கோட்பாடு அமெரிக்காவில் தோன்றி வளர்ந்தது. அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றத்தின் அப்போதைய தலைமை நீதிபதியான ஜான் மார்ஷலால், மார்பரி வி. மேடிசன் (1803) என்ற புகழ்பெற்ற வழக்கில் இது முதன்முறையாக முன்வைக்கப்பட்டது.

மறுபுறம், இந்தியாவில், அரசியலமைப்புச் சட்டமே நீதித்துறைக்கு (உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் ஆகிய இரண்டும்) நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை வழங்குகிறது. மேலும், நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சமாக அல்லது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் ஒரு அங்கமாக உச்ச நீதிமன்றம் அறிவித்துள்ளது. எனவே, நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பு திருத்தம் மூலம் குறைக்கவோ அல்லது விலக்கவோ முடியாது.

நீதித்துறை மதிப்பாய்வின் பொருள்:

நீதித்துறை மறுஆய்வு என்பது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்றச் சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புத் தன்மையை ஆராயும் நீதித்துறையின் அதிகாரமாகும். ஆய்வின்போது, அவை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறுவதாகக் கண்டறியப்பட்டால் (வரம்பு மீரல்), அவை சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை, அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானவை மற்றும் செல்லாதவை (பூஜ்ய மற்றும் செல்லாதவை) என நீதித்துறையால் அறிவிக்கப்படும். இதனால், அரசால் அவற்றை அமல்படுத்த முடியாது.

நீதிபதி சையத் ஷா முகமது குவாட்ரி, நீதித்துறை மறுஆய்வை பின்வரும் மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்:

1. அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களின் நீதித்துறை ஆய்வு.
2. பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் மற்றும் துணைச் சட்டங்களின் நீதித்துறை மறுஆய்வு.
3. யூனியன் மற்றும் மாநிலத்தின் நிர்வாக நடவடிக்கை மற்றும் மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளின் நீதித்துறை ஆய்வு.

கோல்கநாத் வழக்கு (1967), வங்கி தேசியமயமாக்கல் வழக்கு (1970), பிரீவி பர்ஸ் ஒழிப்பு வழக்கு (1971), கேசவானந்த பாரதி வழக்கு (1973), மினர்வா மில்ஸ் வழக்கு (1980) போன்ற பல்வேறு வழக்குகளில் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றம் பயன்படுத்தியது.

2015 ஆம் ஆண்டில், உச்ச நீதிமன்றம் 99 வது அரசியலமைப்பு திருத்தம், 2014 மற்றும் தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையம் (NJAC) சட்டம், 2014 ஆகிய இரண்டும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது மற்றும் செல்லாது என்று அறிவித்தது.

நீதித்துறை மதிப்பாய்வின் முக்கியத்துவம்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

பின்வரும் காரணங்களுக்காக நீதித்துறை மறுஆய்வு தேவைப்படுகிறது:

1. அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கத்தின் கொள்கையை நிலைநிறுத்துதல்.
2. கூட்டாட்சி சமநிலையை பராமரிக்க (மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சமநிலை).
3. குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது. நமது நாட்டில் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உச்ச நீதிமன்றம் பல வழக்குகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கான அரசியலமைப்பு விதிகள்:

'நீதித்துறை மறுஆய்வு' என்ற சொற்றொடர் அரசியலமைப்பில் எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், பல சட்டப்பிரிவுகளின் விதிகள் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை வெளிப்படையாக வழங்குகின்றன. இந்த விதிகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன:

1. அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான அல்லது இழிவுபடுத்தும் அனைத்து சட்டங்களும் செல்லுபடியாகாது என்று 13வது பிரிவு அறிவிக்கிறது.
2. உறுப்புரை 32, அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்காக உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடுவதற்கான உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்துகிறது மற்றும் அதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது உத்தரவுகள் அல்லது ரீட்களை வெளியிட உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
3. பிரிவு 131 மத்திய-மாநில மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அசல் அதிகார வரம்பிற்கு வழங்குகிறது.
4. அரசியலமைப்பு வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பிற்கு 132வது பிரிவு வழங்குகிறது.
5. பிரிவு 133 சிவில் வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பிற்கு வழங்குகிறது.
6. பிரிவு 134 குற்ற வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பிற்கு வழங்குகிறது.
7. உயர் நீதிமன்றங்களில் இருந்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான சான்றிதழைப் பற்றிய கட்டுரை 134-A.
8. அரசியலமைப்புக்கு முந்தைய எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு 135வது பிரிவு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
9. பிரிவு 136, எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்திலிருந்தும் (இராணுவ நீதிமன்றம் மற்றும் இராணுவ நீதிமன்றத்தைத் தவிர) மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதி வழங்க உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

10. சட்டப்பிரிவு 143, சட்டம் அல்லது உண்மை மற்றும் அரசியலமைப்புக்கு முந்தைய எந்தவொரு சட்ட விஷயங்களிலும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தைக் கேட்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
11. பிரிவு 226, அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்க மற்றும் வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் உத்தரவுகளை அல்லது உத்தரவுகளை அல்லது ரிட்களை வெளியிட உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
12. சட்டப்பிரிவு 227 உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்களுக்கு அந்தந்த பிராந்திய அதிகார வரம்புகளுக்குள் (இராணுவ நீதிமன்றங்கள் அல்லது நீதிமன்றங்களைத் தவிர) கண்காணிப்பதற்கான அதிகாரத்தை வழங்குகிறது.
13. சட்டப்பிரிவு 245 பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் பிராந்திய அளவைக் குறிக்கிறது.
14. உறுப்புரை 246 பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் (அதாவது மத்திய பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொது பட்டியல்) செய்யப்பட்ட சட்டங்களின் விஷயத்தைக் கையாள்கிறது.
15. சட்டப்பிரிவு 251 மற்றும் 254, மத்திய சட்டத்திற்கும் மாநில சட்டத்திற்கும் இடையே மோதல் ஏற்படும் பட்சத்தில், மாநில சட்டத்தின் மீது மத்திய சட்டம் மேலோங்கி இருக்கும் மற்றும் மாநில சட்டம் செல்லாது என்று வழங்குகிறது.
16. அரசியலமைப்புக்கு முந்தைய சட்டங்களின் தொடர்ச்சியைப் பற்றி 372வது பிரிவு கூறுகிறது.

நீதித்துறை மதிப்பாய்வின் நோக்கம்:

ஒரு சட்டமன்றச் சட்டம் அல்லது நிர்வாக ஆணையின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை பின்வரும் மூன்று காரணங்களுக்காக உச்ச நீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றங்களில் சவால் செய்யலாம்.

1. இது அடிப்படை உரிமைகளை மீறுகிறது (பகுதி III),
2. அது அதை வடிவமைத்த அதிகாரத்தின் தகுதிக்கு புறம்பானது, மற்றும்
3. இது அரசியலமைப்பு விதிகளுக்குப் புறம்பானது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, இந்தியாவில் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கான நோக்கம் அமெரிக்காவில் இருப்பதை விட குறுகியதாக உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது, இருப்பினும் அமெரிக்க அரசியலமைப்பு அதன் எந்த விதிகளிலும் நீதித்துறை மறுஆய்வு என்ற கருத்தை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஏனென்றால், அமெரிக்க அரசியலமைப்பு இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ள 'சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை'க்கு எதிராக 'சட்டத்தின் சரியான செயல்முறையை' வழங்குகிறது. இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு: "சட்டத்தின் உரிய செயல்முறையானது, அதன் குடிமக்களின் உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பை வழங்க உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு பரந்த வாய்ப்பை வழங்குகிறது. இந்த உரிமைகளை மீறும் சட்டங்கள் சட்டவிரோதமானவை என்ற அடிப்படை காரணங்களுக்காக

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மட்டுமல்லாமல், நியாயமற்றவை என்ற நடைமுறை அடிப்படையிலும் செல்லாது என்று அறிவிக்கலாம். நமது உச்ச நீதிமன்றம், ஒரு சட்டத்தின் அரசியலமைப்புத் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் போது, அடிப்படையான கேள்வியை மட்டுமே ஆராய்கிறது, அதாவது, சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரத்தின் அதிகாரங்களுக்குள் உள்ளதா இல்லையா. அதன் நியாயத்தன்மை, பொருத்தம் அல்லது கொள்கை தாக்கங்கள் பற்றிய கேள்விக்கு இது செல்லாது என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம், 'சட்டத்தின் காரணமாக' என்ற ஷரத்து என்ற பெயரில் பரந்த அளவிலான நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது, விமர்சகர்கள் அதை சட்டமன்றத்தின் 'முன்றாவது அறை', ஒரு சூப்பர்-லெஜிஸ்லேச்சர், சமூகக் கொள்கையின் நடுவர் மற்றும் பல என்று விவரிக்க வைத்தது. நீதித்துறை மேலாதிக்கத்தின் இந்த அமெரிக்கக் கொள்கை நமது அரசியலமைப்பு அமைப்பிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு. பாராளுமன்ற மேலாதிக்கத்தின் பிரிட்டிஷ் கொள்கையை நாங்கள் முழுமையாகப் பின்பற்றுவதில்லை. அரசியலமைப்பின் எழுதப்பட்ட தன்மை, அதிகாரப் பகிர்வுடன் கூடிய கூட்டாட்சி, அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வு போன்ற பல வரம்புகள் நம் நாட்டில் பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மையில் உள்ளன. உண்மையில், இந்தியாவில் இருப்பது அமெரிக்க நீதித்துறை மேலாதிக்கம் மற்றும் பாராளுமன்ற மேலாதிக்கத்தின் பிரிட்டிஷ் கொள்கை ஆகிய இரண்டின் தொகுப்பு ஆகும்.